

Així negocien Puigdemont i Junqueras la unitat estratègica independentista

Els màxims dirigents de Junts per Catalunya i ERC reprenen la relació per carta i exploren un acord basat en buscar una majoria més transversal, el referèndum reconegut internacionalment i la mobilització d'abast europeu

Carles Puigdemont i Oriol Junqueras, durant un ple del Parlament de la legislatura passada | Adrià Costa

El desacord independentista

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/162406/independentisme/afrota/primera/diada/sense/unitat/estrategica>)

viscut en els últims mesos s'explica, en part, pel distanciament entre Carles Puigdemont i Oriol Junqueras, larvat en l'últim tram de l'anterior legislatura i accentuat per la situació d'exili i presó dels màxims dirigents del país. En les últimes setmanes, però, i pressionats pel clam del sobiranisme cívic que expressava Lluís Llach

(https://www.youtube.com/watch?v=SmGtSvN9R_w) divendres a Lledoners, han reprès de forma intensa el contacte per tal de pactar una estratègia conjunta. En aquests termes s'ha expressat aquest dilluns Sergi Sol, estret col·laborador de Junqueras, en una entrevista a RAC1 (<https://www.rac1.cat/programes/el-mon/20181105/452746905113/puigdemont-junqueras-sergi-sol-exili-cartes-preso-proces.html>), i així ho confirmen a **NacióDigital** dirigents coneixedors dels contactes. Hi ha hagut intercanvi de cartes -per persones interposades- i es treballa en un denominador comú per trobar la unitat estratègica.

El contacte inicial d'aquest darrer intent el va fer Carles Puigdemont. Va enviar al líder d'ERC a

Lledoners un exemplar del seu llibre *La crisi catalana*

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/163395/puigdemont/proposa/mediacio/internacional/liderada/donald/tusk>) acompanyat d'una missiva. Junqueras li ha respost recentment, tot i que, ha especificat Sol, és possible que la carta encara no hagi arribat a Waterloo. "El to és cordial. No es pot parlar encara d'una relació epistolar", asseguren fonts coneixedores de les comunicacions. Sí que especifiquen, però, que per ara s'ha fet un esbós d'una entesa. "Caldrà veure si es tradueix en una proposta estratègica per apel·lar una majoria", afegeixen. Hi ha la voluntat, en tot cas, d'arribar al judici contra la cúpula del procés amb una proposta ja acordada i vigent.

Les idees són, fonamentalment, tres: la defensa d'un referèndum vinculant validat per la comunitat internacional -en la línia del que defensa Puigdemont en el seu llibre (<https://www.naciodigital.cat/noticia/163395/puigdemont/proposa/mediacio/internacional/liderada/donald/tusk>) -, apel·lar a la majoria transversal del 3-O de cara al procés constituent, i promoure una mobilització a nivell europeu que permeti a les institucions comunitàries abandonar el silenci -o oposició- actuals a fer passos cap a la mediació. Un quart ítem seria el diàleg amb el govern espanyol, per ara limitat a l'àmbit sectorial tenint en compte la negativa del PSOE a fer gestos amb els presos i l'autodeterminació (<https://www.naciodigital.cat/noticia/166060/torra/anuncia/lledoners/retira/suport/sanchez/no/votar/a/pressupostos>) . "Estem intentant fer un esforç de responsabilitat per arribar a una diagnosi compartida", recalca un dels coneixedors dels contactes. Una de les queixes que ha fet arribar ERC és que "no beneficia" que es parli d'eleccions anticipades "cada dos per tres", ara que es poden tornar a convocar. També que és un escull el fet de no tenir la majoria al Parlament pel desacord sobre els diputats suspesos i el trencament amb la CUP.

A través d'intermediaris i d'un nucli negociador, els dos dirigents estan "intentant fer un esforç de responsabilitat" per arribar a una diagnosi compartida

Un dels problemes que sobrevolen l'ambient, segons un alt dirigent de Junts per Catalunya (JxCat), és que encara s'han de "pair i purgar" molts dels fets de la tardor passada, que van desembocar en l'exili de part del Govern i en l'entrada a la presó de la resta. "Hi ha moltes misèries, però tot ha de servir per preparar millor el proper embat", insisteix un dels negociadors. El proper embat -això sí que genera consens entre tot els actors de l'independentisme- arribarà amb el judici al Tribunal Suprem, que arrencarà previsiblement la segona quinzena de gener i tindrà conseqüències imprevisibles. Una d'elles pot ser la precipitació del final de la legislatura, per bé que hi ha membres del Govern que aposten per no convocar eleccions anticipades i seguir la legislatura en el moment en què arribin les condemnes contra els dirigents encausats.

Adeu a la "teatralitat"

Des d'ERC, però, s'insisteix en la necessitat de consolidar una pauta d'actuació més enllà del front conjunt antirepressiu i que això passa per una estratègia que sigui coherent i on el discurs estigui a l'alçada dels fets. "Si diem que volem apel·lar la majoria del 3-O hem de ser conscients que no tots eren independentistes", argumenten fonts republicanes. En aquesta mateixa línia s'expressen dirigents parlamentaris consultats, que assenyalen que la nova estratègia ha d'anar desproveïda de "teatralitat". "Costa dir-ho en públic, però és obvi que no vivim a la República catalana", remarca un alt responsable governamental. Fonts dels republicans alerten, per exemple, de la paradoxa que suposa parlar d'implementar el mandat de l'1-O mentre es parla d'aconseguir un referèndum acordat perquè la gent decideixi.

En tot cas, asseguren, a banda i banda hi ha gent arromangada per "acostar posicions" entre

republicans i l'òrbita postconvergent. El president del grup republicà, Sergi Sabrià, ha evitat explicar públicament com s'estan materialitzant els avenços sota l'argument que es pot posar en risc l'entesa si el focus mediàtic entra en joc abans que les aliances estiguin ben teixides. Des de la cúpula del PDECat insisteixen, segons les veus consultades, que cal arribar a acords "el més aviat possible", i aquesta és una de les idees que va plantejar David Bonvehí, president de la formació, en la reunió que va mantenir amb Junqueras a la presó fa unes setmanes. El sector més moderat del PDECat -i, per tant, més allunyat de Puigdemont quant a estratègia- elogia amb ironia el "gir" dels republicans, ara lluny de la unilateralitat: "Hauríem d'haver fet el mateix".

"Si volem apel·lar la majoria del 3-O hem de ser conscients que no tots eren independentistes", argumenten des d'ERC; un alt dirigent de JxCat insisteix que, encara que costi dir-ho, "no hi ha República"

El calendari i bona part de l'estratègia, en tot cas, està marcat per l'evolució judicial de la causa contra el procés. L'escrit d'acusació de la Fiscalia imputa nou dirigents -els empresonats- de rebel·lió i demana fins a 25 anys de presó per a Junqueras (<http://www.naciodigital.cat/noticia/165204/fiscalia/mant/rebellio/reclama/fins/25/anys/preso/junqueras>) i entre 16 i 17 per la resta de membres de l'anterior Govern i també per a Carme Forcadell. A Puigdemont, en canvi, no se'l podrà jutjar al Suprem perquè la justícia alemanya va descartar extradir-lo per rebel·lió, una circumstància que ha deixat tocada la causa instruïda per Pablo Llarena al Tribunal Suprem, ara ja en la recta final cap al judici.

La manera com el líder de JxCat va marxar a l'exili encara genera controvèrsia -no falten dirigents de l'anterior Govern que, en privat, lamenten "no haver-ne estat informats" amb previsió, sense oblidar alts càrrecs del PDECat "completament a les fosques" sobre la marxa del president cap a Bèlgica-, però el fracàs de les euroordres de Llarena ha permès donar dimensió internacional al cas català. "Sense oblidar que els presos han estat font de legitimació per a l'estratègia dels exiliats", manté un alt dirigent d'ERC coneixedor de l'estratègia de defensa. La perspectiva de la presó sense fiança a Espanya ha tingut incidència política a l'hora d'explicar el cas català a Europa.

Anàlisi i pressió

A l'agost es va celebrar una reunió de l'estat major de l'independentisme (<https://www.naciodigital.cat/noticia/163347/independentisme/reactiva/estat/major/tracar/nova/estrategia>) en la qual es va arribar a una entesa de mínims: "Vam acordar que ens havíem de posar d'acord". A la cita hi van participar Torra, el vicepresident Pere Aragonès, la consellera Elsa Artadi, dirigents de JxCat, ERC i CUP i també els màxims representants de les entitats - Assemblea Nacional Catalana (ANC) i Òmnium Cultural-. Fonts oficials consultades per **NacióDigital** indiquen el Palau de la Generalitat és escenari de reunions al més alt nivell en les quals s'analitza què va passar la tardor del 2017. Hi participen membres del Govern i dels partits, i també dirigents que són a l'exili a través de videoconferència.

Ja s'han intercanviat, fins i tot, esborranys d'un full de ruta unitari que -almenys de moment- no compten amb l'aval unànime de tots els actors. La CUP es manté allunyada del Govern -no comparteix el component "simbòlic" del Consell per la República (<https://www.naciodigital.cat/noticia/165903&passaact=ca2ed54facc7993a7dc58b2910c83ba&re>

novaportada=1) i del consell assessor del Fòrum Cívic i Social per al Debat Constituent (<https://www.naciodigital.cat/noticia/165437/forum/torra/llach/promoura/debat/pais/no/dirigira/proc/constituent>) -, i a banda Torra també intenta que els comitès de defensa de la República (CDR). La pressió a favor de la unitat estratègica ha crescut en els últims dies arran de l'escrit de Fiscalia. "Us ho exigim!", clamava divendres passat des de Lledoners Lluís Llach. El càntic també s'ha escoltat en les mobilitzacions al territori per l'any d'empresonament del Govern.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=SmGtSvN9R_w

La principal discrepància en el mig termini entre l'espai de la Crida Nacional per la República -que beu de JxCat però també aspira a sumar el PDECat

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/165736/crida/formalitzat/opa/al/pdecat/amb/clam/unitat>) , no només a nivell polític sinó també logístic i econòmic- i el d'ERC és que els primers volen que la unitat sigui electoral, és a dir, amb candidatures conjuntes a Europa, a Barcelona i, arribat el cas d'uns comicis posteriors a la sentència del Suprem, al Parlament. La Crida aspira a ser un paraigua de l'independentisme mentre no es faci efectiva la República

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/165733/crida/neix/amb/clam/unitat/tingui/recoregut/electoral>) i liderat per Puigdemont i Jordi Sànchez, però només el PDECat s'hi avé a negociar. Ho fa amb recança i certa inquietud, tot i que la voluntat dels actors implicats és la de trobar un encaix "més d'hora que tard".